

Raport
zespołu oceniającego Państwowej Komisji Akredytacyjnej
z wizytacji przeprowadzonej w dniach 28 – 29 marca 2010 r. r.
na Wydziale Nauk Społecznych i Dziennikarstwa Dolnośląskiej Szkoły
Wyższej we Wrocławiu dotyczącej oceny jakości kształcenia na kierunku
„dziennikarstwo i komunikacja społeczna”
na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia.

Informacje wstępne.

1. Skład Zespołu Oceniającego.

Wizytację przeprowadził zespół oceniający w składzie: dr hab. Wawrzyniec Konarski (przewodniczący), prof. dr hab. Teresa Sasińska - Klas (ekspert PKA), prof. dr hab. Janusz Adamowski (ekspert PKA), mgr Arkadiusz Doczyk (ekspert ds. formalno – prawnych PKA), Bartłomiej Banaszak (przedstawiciel PSRP, ekspert PKA).

2. Krótka informacja o procesie przygotowania do wizytacji i jej przebiegu.

Państwowa Komisja Akredytacyjna po raz pierwszy oceniała jakość kształcenia na wizytowanym kierunku.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Władze Uczelni stworzyły bardzo dobre warunki do pracy zespołu wizytującego.

Raport zespołu został opracowany na podstawie przedłożonego przez Uczelnię Raportu Samooceny, przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji, dotyczącej: organizacji Uczelni, spraw kadrowych oraz toku studiów, a także rozmów przeprowadzonych z władzami Uczelni i Wydziału, jego pracownikami i studentami ocenianego kierunku oraz hospitacji zajęć dydaktycznych.

Załącznik Nr 1 - Podstawa prawna wizytacji.

Część I. Uczelnia i jednostka prowadząca oceniany kierunek studiów oraz ich organy.

1. Ocena misji i strategii uczelni, pozycji uczelni w środowisku oraz jej roli i miejsca na rynku edukacyjnym, ze szczególnym uwzględnieniem znaczenia jakości kształcenia i ocenianego kierunku studiów.

Zgodnie z Raportem Samooceny misją DSW jest przygotowanie studentów do pełnienia czterech ról, kolejno:

- kompetentnego praktyka, zdolnego do samodzielnego rozwoju zawodowego adaptującego się do potrzeb rynku pracy,
- refleksyjnego obywatela, zdolnego – za sprawą nabytych podczas studiów umiejętności – do wyrażania i kształtowania woli społecznej i do działania na rzecz dobra wspólnego
- aktywnego uczestnika wspólnoty międzynarodowej, zdolnego do korzystania z dorobku innych kultur i narodów
- roli uczącego się przez całe życie, pracującego nad własnym rozwojem zaangażowanego obywatela

Na podstawie wniosków wynikających z lektury Raportu Samooceny oraz samej wizytacji wydaje się, że tak zarysowana misja odzwierciedla ambicje Uczelni, które - na tle pozycji, jaką dysponują inne uczelnie wrocławskie, zwłaszcza publiczne - mogą sprawiać wrażenie przesadnych. Z drugiej strony tak skonstruowane role jw. mogą świadczyć o posiadanym przez Uczelnię przekonaniu o rzeczywistym wypełnianiu przez nią wytyczonej misji wobec środowiska. Weryfikatorem którejś z tych opcji może być tylko praktyka.

2. Ocena zgodności kompetencji organów uczelni oraz jednostki prowadzącej oceniany kierunek studiów, zwanej dalej jednostką, określonych przepisami wewnętrznymi uczelni i podejmowanych działań z obowiązującymi powszechnie przepisami prawa.

Uczelnia została utworzona na mocy decyzji Ministra Edukacji Narodowej z dn. 16 czerwca 1997 roku (decyzja nr DNS i -0145-184/TMB/97). Uczelnia zgodnie z przepisami prawa funkcjonuje w oparciu o statut i regulamin studiów zatwierdzony przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Organy Uczelni oraz Wydziału zostały powołane zgodnie z przepisami wewnętrznymi Uczelni. Składy organów kolegialnych są niezgodne z przepisami powszechnie obowiązującymi oraz Statutem Uczelni. W składzie Senatu Uczelni brak jest jednej osoby w grupie przedstawicieli studentów.

Zakres spraw regulowanych uchwałami Senatu jest zgodny z jego statutowymi oraz ustawowymi kompetencjami. Senat wywiązał się z obowiązku ustawowego w zakresie art. 169 ust. 2 ustalając warunki i tryb rekrutacji oraz formy studiów na poszczególnych kierunkach, podając uchwałę do wiadomości publicznej nie później niż do dnia 31 maja roku poprzedzającego rok akademicki, którego uchwała dotyczy, i przesyłając ją ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego.

Senat wywiązał się także z obowiązku wynikającego z art. 130 ust. 2 i 8 ustawy, tj. określił zasady ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzajów zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiar zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, oraz zasady obliczania godzin dydaktycznych. Wysokość pensum dydaktycznego została określona w sposób zgodny z art. 130 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.).

Rektor jest zatrudniony w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy na podstawie umowy o pracę i w prawidłowy sposób wywiązuje się z obowiązków wynikających z art. 35 ust. 1 ustawy.

Opłaty za wydawane dokumenty zostały ustalone przez Rektora zgodnie z ustaleniami § 20 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2006 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów (Dz. U. Nr 224, poz. 1634).

Rada Wydziału wywiązuje się z obowiązków ustawowych przewidzianych art. 68 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym dla podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni, zatwierdzając plany i programy studiów prowadzonych w ramach poszczególnych kierunków.

Zgodnie z przepisami art. 76 ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym Dziekan jest zatrudniony w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy (na podstawie umowy o pracę).

Z obowiązku nakładanego w art. 130 ust. 5 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym na kierownika jednostki organizacyjnej, tj. ustalenia szczegółowego zakresu i wymiaru obowiązków nauczycieli akademickich, wywiązuje się dziekan wydziału.

W nawiązaniu do spraw studenckich analizie zostały poddane następujące wewnętrzne akty prawne:

- a) regulamin studiów,
- b) regulamin ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej wprowadzony zarządzeniem nr 5/2010 Rektora DSW z dnia 18 lutego 2010 r.,
- c) umowa o pobieraniu nauki,
- d) regulamin opłat za studia wprowadzony zarządzeniem nr 6/2010.

Opinia samorządu odnośnie regulaminu studiów, wymagana przepisami Ustawy (art. 161 ust. 2), została dostarczona zespołowi wizytującemu. Regulamin ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej został zaakceptowany przez samorząd studentów DSW, budzi on jednak zastrzeżenia. Zastrzeżenia związane z użyciem

klauzul niedozwolonych UOKiK budzą umowa o pobieraniu nauki i regulamin opłat za studia. Uwagi do wspomnianych aktów prawnych zostały szczegółowo przedstawione w 2 części załącznika nr 2.

Załącznik Nr 2 - Uwagi szczegółowe do wewnętrznych przepisów uczelni.

3. Ocena struktury organizacyjnej jednostki w kontekście realizowanych przez nią zadań naukowych i dydaktycznych.

Wydział Nauk Społecznych i Dziennikarstwa pod obecną nazwą funkcjonuje od dnia 20 października 2005 roku. W jego ramach prowadzone są kierunki studiów: dziennikarstwo i komunikacja społeczna, bezpieczeństwo narodowe, etnologia, filozofia, kulturoznawstwo oraz stosunki międzynarodowe. Jednostką nadzorującą w ramach Wydziału oceniany kierunek „dziennikarstwo i komunikacja społeczna” jest Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej (IDiKS), który istnieje od 2001 roku. W instytucie tym zatrudnione są 33 osoby (wg stanu na 1.02.2010 r.), w tym: 7 na stanowisku profesora (2 - z tytułem naukowym profesora), 12 - na stanowisku adiunkta, 3 - na etacie starszego wykładowcy, a 11 – asystenta. Dla 28 osób z tego grona DSW stanowi podstawowe miejsce pracy.

Zadania dydaktyczne i naukowo-badawcze pracownicy IDiKS DSW realizują w ramach sześciu zakładów:

- a) Zakładu Komunikacji Społecznej
- b) Zakładu Nowych Mediów
- c) Zakładu Dziennikarstwa
- d) Zakładu Dziennikarstwa Sportowego
- e) Zakładu Edukacyjnych Zastosowań Mediów
- f) Zakładu Public Relations

Ponadto w ramach Instytutu działają też trzy pracownie badawcze: Pracownia Dziennikarstwa Muzycznego, Pracownia Badań Komunikacji Politycznej oraz Interdyscyplinarna Pracownia Antropologii Audiowizualnej.

Biorąc pod uwagę prowadzone w ramach kierunku „dziennikarstwo i komunikacja społeczna” specjalności, kolejno:

- a) dziennikarstwo i komunikacja społeczna
- b) dziennikarstwo muzyczne
- c) dziennikarstwo sportowe

- d) media cyfrowe i komunikacja elektroniczna
- e) Public Relations,

a na studiach I stopnia dodatkowo:

- f) dziennikarstwo wydarzeń artystycznych
- g) korespondent zagraniczny i wojenny

można stwierdzić, iż struktura Instytutu prowadzącego wizytowany i oceniany kierunek studiów z formalnego punktu widzenia zapewnia należyłą realizację zadań naukowych i dydaktycznych. Jednak z drugiej strony można także mieć zastrzeżenia, albowiem kadra zatrudniona w poszczególnych zakładach, a zwłaszcza samodzielni pracownicy nauki, wydają się mieć zainteresowania badawcze odbiegające od deklarowanego profilu naukowo-badawczego i dydaktycznego wspomnianych zakładów, co stwierdzono na podstawie analizy ich dorobku naukowego, opublikowanego drukiem.

Decyzja MEN na prowadzenie studiów licencjackich na kierunku „dziennikarstwo i komunikacja społeczna” została wydana dnia 6 listopada 2000 r., zaś same studia prowadzone są od 2001 r. Zgodę na studia magisterskie MNiSW wydało decyzją z dnia 21 lipca 2006 r. Kiedy jednostka ubiegała się o uzyskanie uprawnień dla prowadzenia studiów magisterskich na w/w kierunku, w maju 2006 r., miała miejsce wizytacja. Wówczas zespół oceniający uznał, że w/w jednostka spełnia niezbędne kryteria do prowadzenia studiów drugiego stopnia i decyzja taka – w konsekwencji dokonanej oceny – została przez Państwową Komisję Akredytacyjną podjęta.

W lutym 2010 r. w/w jednostka otrzymała w ramach wizytowanego Wydziału Nauk Społecznych formalne uprawnienia do prowadzenia studiów trzeciego stopnia (doktoranckich) oraz doktoryzowania w ramach: Nauki o Poznaniu i Komunikacji Społecznej, co jest wyrazem uznania - przez władze resortu szkolnictwa wyższego oraz Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych - faktu, że jest to kadrowo silna i dynamicznie rozwijająca się jednostka dydaktyczna, której można przyznać kolejne, wyższe uprawnienia w zakresie kształcenia kadry naukowej.

W trakcie wizytacji w marcu 2010 r. oraz po zapoznaniu się z przedłożoną do oceny dokumentacją, przedstawiającą procedury i formy organizacji procesu kształcenia na ocenianym kierunku nie stwierdzono formalnych uchybień. Wręcz odwrotnie, można stwierdzić, że od strony organizacyjnej, sprawności administracyjnej, przygotowania

dokumentacji niezbędnej do oceny jednostka jawi się jako profesjonalnie i sprawnie funkcjonująca. Dostęp do niezbędnych informacji był nieograniczony i na bieżąco uzupełniano je w toku wizytacji.

W kwestii oceny struktury organizacyjnej jednostki w kontekście realizowanych przez nią zadań naukowych można sformułować opinię pozytywną. Składają się nią następujące argumenty:

- a) służby administracyjne jednostki, tj. Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej DSW działają zgodnie z przypisanymi im zadaniami, co można było bezpośrednio ocenić i czego potwierdzeniem stały się wysoce pozytywne oceny wyrażone przez studentów w trakcie spotkania z nimi w dniu 29 marca br.
- b) biorąc pod uwagę zadania naukowe realizowane przez jednostkę należy stwierdzić, że rozwój naukowy Wydziału oraz akredytowanego kierunku, ilość publikacji naukowych, udział w konferencjach, organizacja konferencji o zasięgu krajowym i zagranicznym, kontakty i współpraca ze środowiskiem wrocławskich teoretyków i praktyków w zakresie „dziennikarstwa i komunikacji społecznej” oraz kontakty i współpraca w wymiarze krajowym w pełni zasługują na pozytywną ocenę. W tym wymiarze działania należy ocenić wizytowaną jednostkę jako bardzo aktywną i wyróżniającą się w zakresie inicjatyw naukowych w środowisku niepublicznych uczelni w kraju prowadzących oceniany kierunek studiów.

Z kolei realizacja zadań dydaktycznych przez wizytowaną jednostkę skłania do sformułowania oceny ambiwalentnej:

- 1) **pozytywnej**, jeśli idzie o sposób kształcenia: programy kształcenia, profile specjalizacyjne (7 specjalizacji na studiach I stopnia, 5 specjalizacji na studiach II stopnia - to wysoce pozytywny wyróżnik w zakresie jakości kształcenia), kadra kształcąca studentów, sylabusy, praktyki studenckie, biblioteka i jej księgozbiór, itd.
- 2) **negatywnej**, jeśli wziąć pod uwagę produkt końcowy kształcenia studentów, jakim są prace na tytuł zawodowy: licencjata i magistra w zakresie „dziennikarstwa i komunikacji społecznej”. W tym obszarze działania w ramach Wydziału i kierunku zespół oceniający, w tym recenzent tej części Raportu, dostrzega występujące praktyki i odstępstwa, w sposób wyraźny, niekiedy rażąco odbiegające od standardów kształcenia na poziomie akademickim. Należy stwierdzić, że władze Wydziału i Instytutu próbowały - w toku postępowania akredytacyjnego – ukryć proceduralne

nieprawidłowości i naruszenia w zakresie prowadzenia prac na stopień oraz formalnego zamykania procesu kształcenia. Chodzi tu choćby o tematy części prac magisterskich, niezwiązane z kierunkiem studiów, uchybienia podczas obron prac licencjackich/magisterskich w aspekcie składu komisji do egzaminów licencjackich i magisterskich czy wystawianych ocen.

Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej DSW w roku akademickim 2008/2009 z wyżej wymienionego powodu (co zostanie szczegółowo wyjaśnione w dalszych partiach niniejszego Raportu) znalazł się w jednoznacznej sytuacji kryzysowej, bowiem z Uczelni odeszło na własną prośbę 172 studentów, którzy przenieśli się do innych wrocławskich szkół wyższych, kształcących na tym samym, jak oceniany, kierunku. Ponadto Uczelnia rozstała się w kilkoma osobami z kadry naukowej konstytuującej oceniany kierunek i prowadzącymi zajęcia na specjalizacji Public Relations, które „pociągnęły” za sobą tych studentów. Cała sprawa była kilkakrotnie przedstawiana i szeroko komentowana w mediach wrocławskich, ale o tym w Raporcie Samooceny nie ma ani słowa. Podobne sytuacje konfliktowe i odejścia kadry naukowej – w świetle zebranych informacji – miały też miejsce wcześniej, zwłaszcza pracowników samodzielnych, jak i niesamodzielnych. Raport Samooceny pomija te kwestie milczeniem.

4. Informacja o liczbie studentów oraz ocena spełnienia wymagań określonych dla uczelni publicznych w art. 163 ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.).

Tabela nr 1.

Forma kształcenia	Liczba studentów		Liczba uczestników studiów doktoranckich	
	uczelni	jednostki	uczelni	jednostki
Studia stacjonarne	910	573	-	-
Studia niestacjonarne	6 860	1 656	-	-
Razem	7 770	2 229	-	-

5. Informacje o prowadzonych przez jednostkę kierunkach studiów i dotychczasowych wynikach ocen/akredytacji, a także posiadanych uprawnieniach do nadawania stopni naukowych i prowadzonych studiach doktoranckich.

Wydział Nauk Społecznych i Dziennikarstwa posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o poznaniu i komunikacji społecznej (decyzja z dn 25 stycznia 2010 r. nr BCK-I-U-310/2009).

Wydział posiada uprawnienia do kształcenia na sześciu kierunkach:

- dziennikarstwo i komunikacja społeczna, studia I i II stopnia
- bezpieczeństwo narodowe – studia I stopnia
- etnologia – studia I stopnia
- filozofia – studia I stopnia
- kulturoznawstwo – studia I stopnia
- stosunki międzynarodowe – studia I i II stopnia

Żaden z powyższych kierunków studiów dotychczas nie był poddawany procedurze oceny jakości kształcenia dokonywanej przez Państwową Komisję Akredytacyjną.

6. Liczba studentów ocenianego kierunku studiów.

Tabela nr 2.

Poziom studiów	Rok studiów	Liczba studentów studiów		Razem
		stacjonarnych	niestacjonarnych	
I stopnia	I	170	289	459
	II	164	267	437
	III	115	179	294
	IV	-	-	-
II stopnia	I	-	122	122
	II	-	89	89
jednolite studia magisterskie	I	-	-	-
	II	-	-	-
	III	-	-	-
	IV	-	-	-
	V	-	-	-
	VI	-	-	-
Razem		449	496	1395

Wnioski:

- przedstawiony przez władze DSW Raport Samooceny wraz z załącznikami zawiera istotne nieścisłości oraz braki informacyjne w kwestiach znaczących dla oceny jakości kształcenia na akredytowanym kierunku i z tego względu jest wysoce niewiarygodnym źródłem informacji o sposobie kształcenia w Dolnośląskiej Szkole Wyższej.
- informację o skreśleniach studentów oraz przyczynach rozstania się z częścią kadry naukowej uzyskano w trakcie wizytacji, dopiero po wnikliwej analizie dokumentacji, która ukazała występujące nieprawidłowości i odstępstwa w zakresie jakości kształcenia na ocenianym kierunku. Pozyskane informacje należy uznać za niepełne, uzyskane niekiedy w sposób wymuszony i udzielane w sposób zdawkowy, co zmusza do

sformułowania sceptycznej, jeśli nie negatywnej oceny wobec dotychczasowej jakości kształcenia na kierunku „dziennikarstwo i komunikacja społeczna” w Dolnośląskiej Szkole Wyższej

- z dostarczonych danych wynika, że na ocenianym kierunku nie prowadzi się kształcenia na stacjonarnych studiach drugiego stopnia**
- regulamin ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej budzi zastrzeżenia i konieczne jest ich usunięcie**
- umowa o pobieraniu nauki i odpłatności za studia oraz regulamin opłat za studia budzą zastrzeżenia i również konieczne jest ich usunięcie**

Część II. Koncepcja kształcenia i jej realizacja.

1. Cele kształcenia i deklarowane kompetencje absolwenta.

- 1.1 Ocena zgodności określonej przez uczelnię sylwetki absolwenta z uregulowaniami zawartymi w standardzie oraz struktury kwalifikacji absolwenta z przyjętymi w ramach Procesu Bolońskiego tzw. deskryptorami efektów kształcenia, tj. czy zakładane cele kształcenia oraz kompetencje ogólne i specyficzne, które uzyskają absolwenci odnoszą się do wiedzy, umiejętności i postaw, w tym umiejętności stosowania w praktyce zdobytej wiedzy, dokonywania ocen i formułowania sądów, komunikowania się z otoczeniem, kontynuacji kształcenia przez całe życie, a także czy przewidziano udział pracodawców w kształtowaniu koncepcji kształcenia oraz uwzględniono potrzebę dostosowania kwalifikacji absolwenta do oczekiwań rynku pracy.

Kształcenie w DSW we Wrocławiu na kierunku „dziennikarstwo i komunikacja społeczna” realizowane jest na poziomie studiów I i II stopnia.

W zakresie oceny zgodności określonej przez uczelnię sylwetki absolwenta w powiązaniu z uregulowaniami zawartymi w standardzie i strukturze kwalifikacji absolwenta, przyjętej w ramach Procesu Bolońskiego można stwierdzić, że zgodność ta jest zachowana. Opis sylwetki absolwenta pokazuje, że na pierwszym poziomie studiów nabywa on umiejętności wykonywania różnych zawodów zawierających się w ramach szeroko pojętej komunikacji społecznej. Uczelnia konkretyzuje też te umiejętności nabywane przez absolwenta w powiązaniu ze specjalnościami wymienionymi poniżej. Jest to istotna informacja dla kandydatów na studia, którzy wybierając w ocenianej uczelni kierunek studiów w zakresie „dziennikarstwa i komunikacji społecznej” równocześnie decydują się na wybór specjalności i w tym wyborze prezentowana sylwetka przyszłego absolwenta może być pomocna.

Na studiach zawodowych realizowane są cele związane z szeroko rozumianą praktyką dziennikarską i komunikacyjną. Studia te prowadzone są na specjalnościach:

1. dziennikarstwo i komunikacja społeczna, której celem jest przygotowanie absolwentów do pracy w dynamicznie rozwijającym się i coraz bardziej zróżnicowanym sektorze komunikacji społecznej oraz w instytucjach edukacyjnych,
2. dziennikarstwo muzyczne, której zadaniem jest należyte przygotowanie absolwentów do pracy w charakterze redaktora muzycznego, publicysty, sprawozdawcy oraz

- komentatora muzycznego, producenta programów muzycznych oraz zarządzającego karierą wykonawców w tej branży,
3. dziennikarstwo sportowe, której powinnością jest wykształcenie specjalistów w zakresie przekazu informacji sportowych, oraz z branży turystyki i rekreacji dla potrzeb mediów tradycyjnych (prasa, radio, telewizja, agencje informacyjne), jak i tzw. nowych,
 4. dziennikarstwo wydarzeń artystycznych, związane z kształceniem kadr o kompetencji recenzenta wydarzeń artystycznych ze sfery pięciu dziedzin sztuki: literatury, teatru, filmu, muzyki oraz plastyki,
 5. korespondent zagraniczny i wojenny, której celem jest wykształcenie specjalisty o profilu publicysty międzynarodowego,
 6. media cyfrowe i komunikacja elektroniczna, której celem jest przygotowanie fachowców operujących zaawansowanymi narzędziami informatycznymi (web design i multimedia),
 7. public relations, celem której jest wykształcenie absolwentów -specjalistów w zakresie zarządzania informacją.

Na studiach drugiego stopnia zasadniczym celem kształcenia jest wzbudzenie u studentów aktywności poznawczej oraz zrozumienie specyfiki badań naukowych. Tutaj zdobyta wiedza ma umożliwić absolwentowi nie tylko działanie w obrębie praktyki dziennikarskiej, ale także prowadzenie podstawowych badań w zakresie szeroko rozumianego medioznawstwa i komunikacji społecznej. Absolwent ten będzie równocześnie przygotowany do podjęcia studiów trzeciego stopnia.

Na poziomie tym DSW we Wrocławiu prowadzi - analogiczne do studiów pierwszego stopnia - specjalności z wyjątkiem „dziennikarstwa wydarzeń artystycznych” oraz „korespondenta zagranicznego i wojennego” (łącznie pięć). Na podstawie dostarczonych przez wrocławską uczelnię dokumentów, a także rozmów przeprowadzonych podczas wizytacji stwierdzić można, iż zakładane cele kształcenia oraz kompetencje ogólne i specyficzne, uzyskane przez jej absolwentów na obu poziomach kształcenia, zasadniczo powinny zapewnić im swobodny dostęp do rynku pracy, tym bardziej, że uwzględniono potrzebę dostosowania ich kwalifikacji do oczekiwań pracodawców.

Oferta w zakresie specjalności na studiach licencjackich oraz pięciu na studiach magisterskich wskazuje, że Uczelnia wnikliwie odnosi się do potrzeb i profili zawodowych

oczekiwanych na medialnym rynku pracy, co należy uznać za wysoce pozytywny przykład w zakresie polityki kształcenia na w/w kierunku w DSW.

Warto jednak w tym miejscu zwrócić uwagę na fakt, iż **jedna ze specjalności, prowadzonych na studiach I i II stopnia ma nazwę całego kierunku, co wymaga stosownej korekty.**

Wniosek:

Ocena wizytowanego kierunku w zakresie kształcenia i przy wzięciu pod uwagę sylwetki przyszłego absolwenta jest pozytywna, aczkolwiek należy dokonać w/w korekty nazwy jednej ze specjalności.

1.2 Ocena zasad rekrutacji i sposobu selekcji kandydatów, ze szczególnym uwzględnieniem zasad rekrutacji na studia II stopnia.

Selekcja kandydatów na studia kierunku „dziennikarstwo i komunikacja społeczna” oraz zasady rekrutacji na te studia pozostają w zgodności z obowiązującym w naszym kraju ustawodawstwem. Reguluje je uchwała Senatu Dolnośląskiej Szkoły Wyższej, która przewiduje, iż przyjęcia na studia I stopnia na wszystkie kierunki, prowadzone w języku polskim, odbywają się na podstawie zapisów z uwzględnieniem pomyślnie zdanego egzaminu maturalnego. Natomiast przyjęcia na studia II stopnia w języku polskim odbywają się również na podstawie zapisów osób zainteresowanych, ale z uwzględnieniem oceny na dyplomie ukończenia studiów zawodowych.

Wniosek:

Ocena zasad rekrutacji i sposobu selekcji kandydatów jest prawidłowa i zbieżna z powszechnie stosowaną praktyką selekcji kandydatów na studia wyższe w naszym kraju w ostatnich latach.

1.3 Ocena realizacji programu studiów, z punktu widzenia zgodności realizowanego programu studiów z deklarowanymi celami kształcenia, tj. czy przyjęte rozwiązania programowe umożliwiają osiągnięcie każdego z deklarowanych celów kształcenia sformułowanych w sylwetce absolwenta oraz uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta, a także ocena spełnienia wymagań

określonych w standardach, w tym analiza porównawcza planów studiów i programów kształcenia z obowiązującymi w czasie ich realizacji standardami.

Ocenie podlegają również: sekwencja przedmiotów, oferta zajęć do wyboru i stopień internacjonalizacji kształcenia.

Wydaje się, że program studiów realizowany w DSW na obu poziomach nauczania umożliwia - z punktu widzenia zgodności z deklarowanymi celami kształcenia - ich osiągnięcie. Dokonując oceny realizacji programu studiów z punktu widzenia zgodności realizowanego programu z deklarowanymi celami kształcenia, sformułowanymi w sylwetce absolwenta, nie stwierdzono nieprawidłowości i uchybień. Bogata oferta specjalizacyjna na ocenianym kierunku stwarza studentom wybór preferowanej specjalności, a oferta programowa na proponowanych specjalnościach jest odpowiednia dla każdej ze specjalności.

Nieco gorzej wygląda ten problem z punktu widzenia jakości kadry nauczającej, zwłaszcza w grupie samodzielnych pracowników naukowych, których kwalifikacje z trudem odpowiadają standardom przyjętym dla ocenianego kierunku w zakresie jakości kadry dydaktyczno-nauczającej. Dość skromnie wygląda też oferta zajęć do wyboru przedłożona studentom oraz stopień internacjonalizacji kształcenia na ocenianym kierunku.

Wniosek:

W zakresie realizacji programu studiów - biorąc pod uwagę zgodność realizowanego programu z deklarowanymi celami kształcenia – ocena wystawiona Uczelni w tym zakresie jest pozytywna. Można stwierdzić, występuje tu kompatybilność między treściami i celami kształcenia, właściwym zakładanej sylwetce absolwenta.

1.4 Ocena systemu ECTS.

Wprawdzie w Raporcie Samooceny DSW zawarte są punkty ECTS w przedstawionej grupie przedmiotów podstawowych oraz specjalnościowych, ale brak jest przełożenia tej informacji - zawartej w Raporcie - do sylabusów, z którymi student zapoznaje się na początku semestru zaczynając zajęcia z poszczególnych przedmiotów. W świetle informacji uzyskanych od studentów na spotkaniu z zespołem oceniającym nie są oni w pełni zorientowani na czym polega system ECTS i czemu służy. Zarazem jego niektóre elementy (tj. punkty przypisane poszczególnym przedmiotom) są niekiedy dość mocno kontestowane przez studentów, ale jest to zjawisko dość powszechne. Zaleca się też dokonanie przeglądu i

weryfikacji przyjętych zasad punktacyjnych, bowiem są one niekiedy zawyżone/zaniżone dla niektórych przedmiotów.

I tak, przedmiotowi specjalizacyjnemu Kontekst PR – kultura polityczna i gospodarcza przypisano - 5 punktów. Nie wiadomo, jakie kryteria były tu brane pod uwagę. Podobny zarzut dotyczy Seminarium magisterskiego „wycenionemu” na – 20 punktów. Stanowczo zaniżona punktacja występuje w przypadku przedmiotu Kultura Internetu w wymiarze (30 godz.w /30 godz. konw. na studiach dziennych), która sięga zaledwie 1 punktu.

Wniosek:

Od następnego roku akademickiego należy wprowadzić do proponowanych sylabusów z poszczególnych przedmiotów, realizowanych na kierunku „dziennikarstwo i komunikacja społeczna”, system oceny ECTS włącznie z wzięciem pod uwagę racjonalnie przypisanej im liczby punktów.

1.5 Ocena systemu opieki naukowej i dydaktycznej.

Wykładowcy są dostępni na dyżurach i studenci nie zgłaszali problemów z ich dostępnością w wyznaczonych godzinach. Studenci studiów niestacjonarnych zgłosili problem z dostępem do wykładowców, którzy godziny swoich dyżurów ustalili na dni powszednie przed późnym popołudniem, uniemożliwiając tym samym wizyty osobom pracującym.

Zasady zaliczania przedmiotów są podawane na pierwszych zajęciach. Informacja obejmuje warunki zaliczenia, wymaganą literaturę oraz formę egzaminu.

Biblioteka, wspólna dla całej Uczelni, otwarta jest w godzinach dogodnych dla studentów, zarówno stacjonarnych jak i niestacjonarnych. Posiada wystarczająco dużo stanowisk do nauki własnej, a także do pracy grupowej. W bibliotece funkcjonuje dogodny system zamawiania książek. Studenci zwracali jedynie uwagę na bardzo wysokie kary za opóźnienia w zwrocie książek, które wynoszą 50 gr za jeden dzień spóźnienia w zwrocie jednej pozycji. W przypadku zasobów bibliotecznych, studenci zgłaszali zastrzeżenia dotyczące zbyt małej liczby podręczników wiodących, a także pozycji, które zwyczajowo służą studentom do wykonania określonych prac zadanych przez wykładowców. Częściowo problem ten jest rozwiązany przez możliwość kopiowania książek na miejscu. Zastrzeżenia studentów budzą wysokie opłaty za ksero w bibliotece (25 gr/strona). Imponujący jest zakres dostępnych w bibliotece pomocy naukowych dla osób niepełnosprawnych.

W budynku „dziennikarstwa i komunikacji społecznej” znajdują się sale komputerowe, które dostępne są dla studentów także poza godzinami zajęć. Jednakże bardzo duży problem stanowi brak sieci bezprzewodowej w budynku przy ulicy Strzegomskiej 47, w którym studenci spędzają większość czasu, oraz częste uniemożliwianie studentom uzyskania loginu do sieci bezprzewodowej w budynku przy ul. Strzegomskiej 55, w którym znajduje się biblioteka.

Informacje dotyczące toku studiów są w sposób dość przystępny podane na stronie internetowej Uczelni. Istotne zastrzeżenie rodzi nieumieszczenie na stronie internetowej sylabusów. Studenci poza nielicznymi wyjątkami nie zgłaszali uwag do funkcjonowania strony. Tablice informacyjne umieszczone na korytarzach zawierają najistotniejsze informacje.

Dziekanat dostępny jest w godzinach dogodnych dla studentów, zarówno stacjonarnych jak i niestacjonarnych. Studenci, z nielicznymi wyjątkami, mówili z uznaniem o kulturze osobistej pracowników dziekanatu.

Wnioski do części studenckiej (1.5):

- **w budynku przy ul. Strzegomskiej 47 nie funkcjonuje bezprzewodowy Internet, co stanowi dla większości studentów największy minus studiowania „dziennikarstwa i komunikacji społecznej” w DSW**
- **studenci niestacjonarni nie mają możliwości spotkania się z częścią wykładowców, ponieważ godziny ich dyżurów są ustalone przed późnym popołudniem, czyli w godzinach stanowiących tradycyjnie czas pracy**
- **strona internetowa wykazuje pewne braki, z których za najważniejszy można uznać brak dostępu poprzez stronę do sylabusów poszczególnych przedmiotów**

2. Analiza i ocena efektów kształcenia.

2.1 Ocena systemu weryfikacji etapowych i końcowych osiągnięć studentów.

Student DSW oceniany jest za wypowiedzi ustne, prace pisemne (referaty, eseje itp.), prace kontrolne (cotygodniowe lub semestralne), egzaminy pisemne oraz prezentowane projekty. Wśród metod oceny dominują takie formy, jak autoocena, ocena grupowa, ocena opisowa oraz komentarz pedagoga, znajdujący swe odzwierciedlenie w ocenie liczbowej. Biorąc pod uwagę system weryfikacji etapowych i końcowych osiągnięć studentów nie stwierdzono tu występowania nieprawidłowości. Terminy egzaminów i zaliczeń z

poszczególnych przedmiotów są znane studentom. W DSW nie praktykuje się wielokrotnego dopytywania studentów mających problemy z zaliczeniem przedmiotu. Terminy dodatkowych zaliczeń i egzaminów są ustalane i ogłaszane przez dziekanat i studenci oceniają to pozytywnie i nie wyrażają jakichkolwiek zastrzeżeń.

Wniosek:
Ocena w przedstawionym powyżej zakresie jest pozytywna.

2.2 Analiza skali i ocena przyczyn odsiewu.

Należy stwierdzić, że zjawisko odsiewu w dosłownym rozumieniu tego terminu praktycznie nie występuje, natomiast mają miejsce skreślenia z listy studentów, które w ocenianej jednostce określane są jako „rezygnacja ze studiów”.

W roku akademickim 2008/2009, stanowiącym podstawę analizy, jako rok poprzedzający wizytację Zespołu PKA na ocenianym kierunku skreślonych zostało łącznie 259 studentów na ogółem 1470 studiujących na studiach I i II stopnia, w tym: na I roku studiów stacjonarnych – 19 osób (tj. 9,9% ogółu studentów tego roku), na II roku tych studiów – 24 osoby (16,7%) i na III roku (7,6%). Gorzej przedstawiała się sytuacja na studiach zaocznych, gdzie na roku I skreślono 50 osób (14,7% ogółu słuchaczy tego rocznika), na roku II – 78 osób (30%), a na roku III – 55 osób (24,8%).

Na poziomie drugim (magisterskim) skreślono: na roku I - 3 osoby (2,7%) i na II -22 osoby (17,8% ogółu słuchaczy tych lat).

Do podstawowych przyczyn odsiewu studentów w DSW we Wrocławiu należą:

- nieuzyskanie zaliczenia semestru lub roku w przewidzianych przepisami terminach
- niewniesienie opłat związanych z nauką
- rezygnacja ze studiów, najczęściej z przyczyn finansowych

Wymienione wyżej skreślenia dotyczą w przeważającym stopniu studentów ówczesnej specjalności Public Relations. To z niej właśnie odeszło aż 172 studentów, którzy w w/w roku akademickim zrezygnowali ze studiów w DSW na ocenianym kierunku przechodząc – wraz z kilkoma osobami z kadry - do innych uczelni wrocławskich, głównie do Wydziału Zamiejscowego we Wrocławiu Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie oraz Uniwersytetu Wrocławskiego.

Tak duża skala odejścia studentów pozwala wnioskować, iż w roku 2008 nastąpił ze względu na wspomniane okoliczności odczuwalny dla nich proces osłabienia specjalności Public Relations. Uzyskane od Władz Wydziału i Instytutu pisemne wyjaśnienia tej sprawy (w załączeniu do dokumentacji) oraz dostarczone kserokopie publikacji prasowych, które ukazały się we wrocławskim dodatku do „Gazety Wyborczej”, jak i ksero dyskusji internetowej, prowadzonej październiku 2008 r. pomiędzy studentami DSW oraz studentami Wydziału Zamiejscowego SWPS we Wrocławiu w przedmiotowej sprawie nie stanowią pełnego wyjaśnienia zaistniałej sprawy. Z drugiej strony nie mogło być przedmiotem działań zespołu oceniającego PKA prowadzenie pogłębionego śledztwa w tej sprawie i ustalanie, jak było naprawdę i kto jest winny zaistniałej sytuacji.

Sprawa zaistniałego konfliktu odbiła się szerokim echem w środowisku kształcącym kadry w zakresie „dziennikarstwa i komunikacji społecznej” w skali kraju w roku 2008 r. Nie była zatem całkowicie nieznana członkom zespołu oceniającego, choć - jak można domniemywać - Władze Uczelni przygotowując Raport przyjęły inne stanowisko w tej kwestii i nie ujawniły wobec zespołu zaistniałych, publicznie znanych faktów z własnej inicjatywy. W związku z powyższym należy stwierdzić, że Raport Samooceny ma znamiona wprowadzania członków zespołu oceniającego w błąd poprzez pominięcie istotnych faktów z życia Uczelni, wpływających negatywnie na decyzje studentów, którzy na dość masową, a nie jednostkową skalę zdecydowali się na odejście z Uczelni.

Wniosek:

Na naganną ocenę zasługuje fakt, że władze ocenianej jednostki zdecydowały się milczeć w opisywanej wyżej sprawie nie wzmiankując ani słowa w Raporcie Samooceny o zaistniałym konflikcie pomiędzy przedstawicielami kadry prowadzącej specjalność Public Relations a władzami Uczelni.

2.3 Ocena zasad dyplomowania, w tym wewnętrznych uregulowań prawnych w tym zakresie, dotyczących m.in. zasad ustalania i wyboru tematów prac, wyboru opiekunów i recenzentów, przeprowadzania egzaminów dyplomowych oraz działań zapobiegającym patologiom, a także losowo wybranych prac dyplomowych.

Proces dyplomowania studentów na kierunku „dziennikarstwo i komunikacja społeczna” obejmuje: uzyskanie zgody Rady Wydziału na prowadzenie prac magisterskich (dotyczy to wybranych pracowników ze stopniem naukowym doktora), zatwierdzanie tematów prac licencjackich i magisterskich, przygotowanie i zarejestrowanie pracy

dyplomowej zgodnie z wymogami merytorycznymi dotyczącymi dyplomowania na Wydziale Nauk Społecznych i Dziennikarstwa oraz przygotowanie i przeprowadzenie egzaminu dyplomowego, zgodnie z wymogami organizacyjnymi obowiązującymi na wspomnianym Wydziale. Opiekę naukową nad seminarzystami sprawują promotorzy, którzy są w większości samodzielnymi pracownikami naukowymi. Promotorzy przekazują listę tematów prac dyplomowych i magisterskich, pisanych pod ich opieką do dyrektora instytutu właściwego dla prowadzonego kierunku studiów, a więc w przypadku ocenianego kierunku - do dyrektora Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej. Dzieje się to w terminie ustalonym zarządzeniem nr 1/2007 Dziekana WNSiD DSW we Wrocławiu. W tym samym zarządzeniu określone zostały wymogi merytoryczne, dotyczące prac dyplomowych, w tym tematyki prac oraz procedury organizacji egzaminu dyplomowego oraz rejestracji pracy dyplomowej. W celu oceny jakości prac dyplomowych został powołany w październiku 2008 roku specjalny zespół, z prof. Ireneuszem Sierockim na czele. Zgodnie z postulatami sformułowanymi przez ten zespół władze Wydziału zdecydowały o konieczności okresowego kontrolowania jakości prac. Biorąc pod uwagę zasady dotyczące dyplomowania studentów należy stwierdzić, że pod względem procedur regulujących sprawy ustalania i zatwierdzania tematów prac licencjackich i magisterskich nie stwierdzono uchybień.

Wątpliwości budzi natomiast występująca w wielu przypadkach rozbieżność tematów prac na stopień licencjata czy magistra „dziennikarstwa i komunikacji społecznej” z prowadzonym kierunkiem studiów. Tematy niektórych prac magisterskich czy licencjackich (o czym szczegółowo jest mowa w Załączniku nr 3) nie mają jakiegokolwiek związku merytorycznego z prowadzonym kierunkiem studiów i tę występującą częstokroć praktykę - zezwalającą na pisanie prac na tytuł zawodowy w dyscyplin pokrewnych, takich jak: kulturoznawstwo, pedagogika, psychologia czy zarządzanie - należy ocenić krytycznie. Jako niepowiązane z kierunkiem wypada przytoczyć takie tytuły, jak: *Heavy metal a satanizm*, *Wsparcie psychiczne pacjentek przez położne* czy *Samobójstwa jako dewiacje społeczne*.

Wybór opiekunów-promotorów prac licencjackich i magisterskich wskazuje na rażące nieprawidłowości w tym zakresie. Przedmiotem oceny były tematy prowadzonych prac licencjackich oraz promotorzy, którzy prowadzili seminaria licencjackie i magisterskie w roku akademickim 2008/2009 i które to prace zostały obronione na stopień.

Zdumienie i wysoce krytyczną ocenę budzi praktyka stosowana w DSW polegająca na tym, że władze Wydziału oraz Instytutu aprobuja niedopuszczalną liczbę dyplomantów na seminarium (nadwyżki lub niedobory seminarzystów). Większość promotorów prac licencjackich i magisterskich posiada na prowadzonych seminariach niezwykle liczne grupy seminarzystów, a nieliczni inni promotorzy prowadzą co najwyżej 1-2 seminarzystów. Na pytanie o przyczyny takich praktyk w kwestii prowadzenia seminariów licencjackich, jak i magisterskich - odbiegających od obowiązujących standardów kształcenia - nie uzyskano wiążącej odpowiedzi.

Należy tu postawić podstawowe pytanie: jak możliwe są takie praktyki i dlaczego mają one miejsce za zgodą władz Uczelni? W punkcie 2 Raportu Samooceny: Zatwierdzanie tematów prac licencjackich i magisterskich na s. 174 oraz z Zarządzeniu nr 1/2007 Dziekana Wydziału Nauk Społecznych i Dziennikarstwa DSW wyraźnie jest zaznaczone, że: „promotorzy przekazują listę tematów prac dyplomowych i magisterskich pisanych pod ich opieką do Dyrektora właściwego dla prowadzonego kierunku studiów w terminach ustalonych Zarządzeniem nr 1/2007 Dziekana Wydziału Nauk Społecznych i Dziennikarstwa”.

Zarządzenie to jednak nie określa dopuszczalnej liczby (tak minimalnej, jak i maksymalnej) dyplomantów na seminariach i to wyjaśnia, dlaczego takie odstępstwa co do ilości dyplomantów na prowadzonych seminariach tolerowane są przez władze Instytutu i Radę Wydziału.

Wniosek:

Wybrane losowo do oceny prace licencjackie i magisterskie wskazują, że od strony tak warsztatu metodologicznego, jak i pod względem merytorycznym należy je uznać za bardzo powierzchowne. Podobnie rzecz wygląda z bibliografią, która w większości wypadków pozostawia wiele do życzenia bądź jest bardzo uboga. Oznacza to, że w toku kształcenia oraz prowadzonych seminariów dyplomowych promotorzy przywiązują niewielką uwagę do założeń metodologicznych i warsztatu badawczego prowadzonych pod ich kierunkiem prac.

W świetle przedstawionych powyżej informacji – kształcenie na poziomie finalnym, czyli doprowadzenie dyplomanta do obrony pracy licencjackiej oraz magistranta do obrony pracy magisterskiej – rozmija się z zasadami przyjętymi w środowisku naukowym w skali kraju.

Załącznik Nr 3 – Ocena poszczególnych losowo wybranych prac dyplomowych.

2.4 Ocena zdefiniowanych przez uczelnię efektów kształcenia, w tym ich zgodności ze standardami kształcenia i realizowanym programem.

Biorąc pod uwagę analizę zdefiniowanych przez Uczelnię efektów kształcenia można sformułować:

- **pozytywną ocenę procesu kształcenia studentów w toku studiów.** Wynika ona z omówionych wcześniej sposobów weryfikacji tegoż w trakcie samego procesu studiów poprzez przyjęte sposoby mierzenia efektów kształcenia (pkt 2.1 części II), a także z faktu opracowania zasad przygotowania i oceny prac dyplomowych, w tym wymagań wobec osób pełniących funkcje opiekunów seminarzystów i standardów jakości samych prac (pkt 2.3 części II). **Sam proces kształcenia** – z pominięciem wszakże etapu finalnego, o czym poniżej - **jest zatem realizowany w sposób poprawny**

oraz

- **negatywną ocenę procesu finalnego w kształceniu studentów**, jakim są same seminaRIA licencjackie i magisterskie oraz przygotowane w ich obrębie, a następnie broniOne na stopień naukowy prace. Oprócz podanych wyżej zastrzeżeń metodologicznych i merytorycznych wobec prac uwagi negatywne wzbudzają ich częstokroć zawyżone oceny oraz nierównomierna liczba seminarzystów przypisana prowadzącym te seminaRIA. Oznacza to, że praktyczna strona samych seminariów jest rozbieżna względem opracowanych przez Uczelnię zasad. Dlatego też ocena takich praktyk jest negatywna i winny one zostać zaprzestane

3. Ocena organizacji i realizacji procesu dydaktycznego.

3.1 Ocena stosowanych metod dydaktycznych i trafności ich doboru ze zwróceniem szczególnej uwagi na metody i techniki kształcenia na odległość oraz technologie informatyczne, zakres i treść pracy własnej studenta, innowacyjność prowadzonych zajęć dydaktycznych, a także potrzeby osób niepełnosprawnych.

Stosowane w DSW we Wrocławiu metody dydaktyczne mają zasadniczo charakter tradycyjny i są dość dobrze sprawdzonym przez lata sposobem przekazywania studentom treści nauczania. Wspomagają je urządzenia techniczne, jak np. rzutniki multimedialne oraz komputery, co dzisiaj jednak stanowi już pewien standard. W praktycznej nauce dziennikarstwa wykorzystywane są własne pracownie: radiowa i telewizyjna oraz

komputerowa. Na ocenianym kierunku nie są stosowane metody i techniki kształcenia na odległość.

Warto jednak zwrócić uwagę na fakt, iż budynek stanowiący siedzibę Wydziału jest raczej mało przyjazny osobom niepełnosprawnym. Z wyjaśnień udzielonych zespołowi oceniającemu PKA przez Władze Uczelni wynika jednak, iż w roku bieżącym planowana jest budowa dźwigu osobowego, który w znaczącym stopniu rozwiąże problemy komunikacyjne studentów niepełnosprawnych.

3.2 Ocena dostępności i jakości sylabusów.

Sylabusy przedmiotów z programu nauczania, wedle opinii studentów są ogólnie dostępne. Ich poprawność metodologiczna i merytoryczna jakość nie budzą poważniejszych zastrzeżeń.

3.3 Ocena sposobu realizacji i systemu kontroli praktyk.

Poprawnie i z należytą starannością prowadzone są na ocenianym kierunku praktyki dziennikarskie. Instytucje, w ramach których studenci odbywają praktyki są właściwie dobrane pod kątem zdobywania doświadczenia zawodowego kandydatów. Praktyki są realizowane w wymiarze łącznym 6 tygodni i/lub 120 godz. Najczęściej jest to wymiar 3 tygodni odpowiednio po I i II roku studiów (na różnych rodzajach studiów). Realizacja praktyki podlega kontroli ze strony opiekunów wyznaczonych przez Uczelnię oraz pracodawcę – instytucję zewnętrzną. Praktyki są dokumentowane w dzienniku oraz poprzez otrzymanie stosownego zaświadczenia (na specjalnym druku). Opiekunowie praktyk wizytują losowo wybrane miejsca odbywania praktyk i przedstawiają szczegółowe raporty z przeprowadzonych wizytacji. W razie potrzeby, zgłaszanej przez opiekuna praktyki za strony instytucji zewnętrznej, student może być hospitowany przez przedstawiciela Uczelni. W przypadku niezadowolającej oceny przebiegu praktyki student zostaje skierowany przez Uczelnię na praktykę uzupełniającą.

3.4 Ocena organizacji studiów (rozkład czasowy oraz obsada i koncentracja zajęć, sesje egzaminacyjne, analiza obciążeń studentów).

Z oceny sformułowanej przez studentów oraz analizy przedłożonej dokumentacji wynika, że rozkład czasowy oraz obsada i koncentracja zajęć w DSW, a także sesje egzaminacyjne nie obciążają nadmiernie studentów ocenianego kierunku. Generalnie, słuchacze dobrze wyrażają się na temat skali obciążeń dydaktycznych zwracając uwagę na ich skoncentrowanie w jednym miejscu. Wyjątkiem są tu niektóre zajęcia warsztatowe,

wymagające skorzystania z bazy kilku instytucji medialnych, z którymi uczelnia ma zawarte odpowiednie porozumienia.

3.5 Ocena hospitowanych zajęć dydaktycznych.

Ich dokładne omówienie zawiera załącznik nr 4.

Wniosek z oceny hospitacji:

Hospitowane zajęcia (zobacz Załącznik nr 4) przebiegały sprawnie i cechowała je dość znaczna aktywność studentów. Zostały należycie prowadzone z punktu widzenia metodologicznego, a także były poprawne merytorycznie.

Załącznik Nr 4 - Informacje dotyczące hospitowanych zajęć dydaktycznych.

Wnioski zbiorcze do części II:

Ocena koncepcji kształcenia i jej realizacji ma wydźwięk ambiwalentny, co zostało zarejestrowane w postaci wniosków szczegółowych po każdej z subczęści tego fragmentu raportu. Wyszczególnione wnioski pozytywne bronią się same i nie ma potrzeby ich powtarzania. Największy niepokój wzbudzają natomiast dwie poniższe kwestie, które DSW musi mieć na uwadze:

- Uczelnia nie może sobie pozwolić na sytuacje ilustrowane poprzez opisany powyżej konflikt pomiędzy przedstawicielami kadry akademickiej a jej władzami na podobieństwo tej, która skutkowała odejściem naukowców i znacznej liczby studentów. Jakakolwiek podobna sytuacja w przyszłości mogłaby mieć fatalne skutki dla reputacji DSW
- stwierdzona wcześniej jako naganna praktyka w zakresie dyplomowania studentów ocenianego kierunku wymaga podjęcia przez Uczelnię - w trybie natychmiastowym - działań naprawczych w tym zakresie, bowiem rzutuje to na ocenę jakości kształcenia na ocenianym kierunku. Przypomnijmy, że chodzi tu zarówno o nierównomierną liczbę dyplomantów przypisanych do poszczególnych promotorów, jak i poziom prac, omówionych w załączniku nr 3.

Część III. Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia.

1. Opis i ocena wewnętrznych procedur zapewnienia jakości kształcenia

Ocena jakości organizacji i realizacji procesu dydaktycznego odbywa się na podstawie analizy danych pochodzących z dokumentacji procesu dydaktycznego oraz ewaluacji zajęć i dotyczy:

- organizacji i realizacji zajęć dydaktycznych (a w tym: zaliczania przedmiotów i egzaminowania, zasad odbywania praktyk, możliwości realizacji indywidualnego toku studiów)
- ewaluacji procesu dydaktycznego
- dokumentowania przebiegu studiów na Wydziale Nauk Społecznych i Dziennikarstwa
- pracy dziekanatu oraz sekretariatów instytutowych w obsłudze studentów
- warunki realizacji kształcenia (infrastruktura, liczba studentów w grupach, dostosowanie procesu kształcenia do potrzeb studentów niepełnosprawnych, pomoce dydaktyczne, wyposażenie biblioteki uczelnianej)

Jak to już zaznaczono wcześniej, w systemie zapewnienia jakości kształcenia ważną rolę odgrywać powinny również zasady dyplomowania, czyli procedury przygotowywania prac magisterskich i dyplomowych na ocenianym kierunku, zatwierdzania ich tematów, a także następująca po tym analiza i ocena jakości tych prac.

System wewnętrznego zapewniania jakości kształcenia na Wydziale ograniczony jest do okresowej oceny pracowników i jej elementów. Okresowa ocena pracowników jest przeprowadzona zgodnie z Regulaminem wprowadzonym Zarządzeniem nr 23/2008 Rektora DSW z dnia 15 lipca 2008 r. Na podstawie §10 tegoż regulaminu „w ocenie działalności dydaktycznej bierze się pod uwagę ewaluację dokonaną przez studentów [...]”. Regulamin nie precyzuje jednak w jaki sposób ta ocena jest brana pod uwagę. Uchwałą Rady Wydziału z dnia 5 czerwca 2008 r. wprowadzone zostały wydziałowe zasady okresowej oceny działalności dydaktycznej nauczycieli akademickich WNSiD, które dotyczą głównie hospitacji i ankiet studenckich.

Zgodnie z przedstawioną przez Wydział informacją proces oceny nauczycieli akademickich przez studentów przebiega w czterech etapach. Pierwszy etap polega na przygotowaniu kart ewaluacyjnych z uwzględnieniem toku kształcenia, roku studiów i specjalności. Za dystrybucję ankiet wśród studentów i zebranie wypełnionych formularzy odpowiada opiekun specjalności. W trzecim etapie oceny punktowe są wprowadzane do elektronicznej bazy danych przez koordynatora ewaluacji, który następnie przygotowuje raporty dla dyrektorów instytutów i końcowy raport dla Dziekana. Informacje przekazywane

są następnie podczas spotkań z kierownikami zakładów, a poprzez nich w bezpośrednich rozmowach poszczególnym nauczycielom akademickim. W czwartym etapie „opiekunowie specjalności w porozumieniu z Dyrektorem Instytutu przekazują studentom biorącym udział w ewaluacji jej wyniki oraz proponowane działania naprawcze, związane z otrzymanymi w trakcie oceny sugestiami”.

Formularz zawiera 10 pytań, na które student może odpowiedzieć wybierając ocenę od 2 do 5. W formularzu ankiet nie ma miejsca na dodatkowe komentarze czy sugestie.

2. Opinie prezentowane na spotkaniach.

2.1. Opinie studentów na temat wewnętrznego systemu zapewnienia jakości oraz efektywności działań podejmowanych w tym zakresie w uczelni

Z opinii przekazanych przez studentów i przedstawicieli samorządu wynika, że nie uczestniczą oni w procesie ankietyzacji poza momentem wypełnienia ankiety. Nie biorą też udziału w jej projektowaniu. Nie została też potwierdzona informacja, iż opiekunowie specjalności „przekazują studentom biorącym udział w ewaluacji jej wyniki”. Samorząd studencki wyraził opinię, że bardzo zależałoby mu na wglądzie do wyników ankiet. Z drugiej strony studenci potwierdzili, że wyniki ankiet miały wpływ na sposób prowadzenia zajęć przez niektórych wykładowców oraz obsadę zajęć.

Z wyrażonych opinii studentów można wyciągnąć wniosek, że władze Wydziału w wielu wypadkach faktycznie biorą pod uwagę wyniki ewaluacji dokonywanej przez studentów. Natomiast sam proces ankietyzacji wymaga jeszcze udoskonaleń polegających na włączeniu samorządu studentów w proces na każdym z jego etapów, rzeczywistą transparentność wyników oraz nowy formularz. Usystematyzowania i uzupełnienia wymagają wszystkie elementy wpływające na zapewnienie jakości kształcenia, tak aby system zapewnienia jakości kształcenia został w Uczelni umocniony.

Wniosek:

Proces ewaluacji nauczycieli akademickich przez studentów wymaga udoskonaleń zgodnie z uwagami wymienionymi powyżej.

2.2. Opinie prezentowane przez nauczycieli akademickich w czasie spotkania z zespołem oceniającym na temat wewnętrznego systemu zapewnienia jakości oraz efektywności działań podejmowanych w tym zakresie w uczelni.

Spotkanie z kadrami naukowo-dydaktyczną odbyło się w dniu 29 marca br.. Wzięły w nim udział 22 osoby. Opinie prezentowane przez nauczycieli akademickich w czasie spotkania z zespołem oceniającym PKA - na temat wewnętrznego systemu zapewnienia jakości oraz efektywności działań podejmowanych w tym zakresie w wizytowanej uczelni - były generalnie pozytywne. Pracownicy w swoich wypowiedziach bardzo dobrze oceniali działania Uczelni wspomagające ich indywidualny rozwój zawodowy (udział w konferencjach, opłaty z tym związane, wyjazdy na delegacje, zakup literatury naukowej i oprogramowania, pomoc przy awansie naukowym).

W dyskusji wskazywano na fakt, iż Uczelnia dysponuje własną kadrami nauczającą, w zdecydowanej większości wskazującą DSW jako tzw. pierwsze miejsce pracy. Pracownicy naukowcy podkreślali, że dla większości z nich głównym motywem przejścia na I etat do DSW były kwestie finansowe (podkreślano, że odczuwają, iż są honorowani w sposób godny) oraz dynamiczny klimat pracy naukowej w ocenianej Uczelni. Warunki płacowe, jakie są im oferowane oceniali jako bardzo pozytywne wskazując, że płace kadry naukowej zatrudnionej w DSW są 2,5 – 3 krotnie wyższe niż w uczelni publicznej. W ramach Wydziału organizowane są raz w miesiącu spotkania naukowe i to też działa mobilizująco na kadrami naukową.

Podnoszono, że mimo oddalenia od Warszawy do wrocławskiej Uczelni przyjeżdżają wybitni specjaliści z zakresu szeroko rozumianej komunikacji społecznej. Narzekano na dość chłodne relacje łączące DSW z Uniwersytetem Wrocławskim. Podkreślano potrzebę silniejszego powiązania badań naukowych z praktyką w zakresie komunikowania. Wspólnym mianownikiem wielu wypowiedzi był też krytyczny ton wobec szkoły średniej, niedostatecznie przygotowującej swoich uczniów do studiowania. Jednocześnie podkreślano, iż dla absolwentów tych szkół, zwłaszcza pochodzących spoza Wrocławia, Dolnośląska Szkoła Wyższa stanowi szansę dalszego rozwoju intelektualnego i kariery zawodowej.

Nie zwrócono wyraźnej uwagi na słabości czy uchybienia w funkcjonowaniu Uczelni. Tylko jeden z wykładowców nawiązał w swojej wypowiedzi do zaistniałej w nieodległej przeszłości sytuacji kryzysowej na ocenianym kierunku i jej medialnego nagłośnienia. Stwierdził on, że Zakład Public Relations w Instytucie DiKS wychodzi powoli z sytuacji kryzysowej i aktualnie odbudowuje się, a Uczelnia poszukuje i zatrudnia nowych specjalistów do prowadzenia tej specjalności.

Odnosząc się do skreśleń studentów podkreślono, że głównym tego powodem są kwestie finansowe i to z tego wyłącznie powodu studenci przerywają studia i odchodzą z Uczelni.

3. Informacja na temat działalności Biura Karier, monitorowania losów absolwentów i ocena podejmowanych w uczelni działań w tym zakresie.

Biuro Karier DSW jest jednostką sprawnie działającą. Strona internetowa Uczelni zawiera bardzo obszerne informacje na temat jego działalności. Biuro prowadzi poradnictwo zawodowe: indywidualne, na odległość i grupowe. Jest też w dużym stopniu zaangażowane w pośrednictwo pracy. Biuro Karier znajduje miejsce praktyk studentom, którzy się do niego zgłoszą. Skuteczność w pozyskiwaniu miejsc praktyk jest bardzo wysoka, aczkolwiek pewne uwagi zgłosili ci studenci niestacjonarni, którym Biuro Karier nie znalazło praktyk na warunkach umożliwiających im pogodzenie godzin pracy z godzinami praktyk. Sama jakość praktyk jest chwalona przez studentów.

Za pośrednictwem Biura jw. corocznie przeprowadzana jest ankieta na temat karier zawodowych absolwentów, która jest rozsyłana do absolwentów uczelni drogą elektroniczną. Odpowiedzi poddane są analizie, a jej wyniki udostępnia są na stronie internetowej DSW.

Wniosek:

Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia w DSW posiada swoje opracowane już fundamenty, jednak zalecane jest jego doskonalenie m.in. poprzez rzetelny nadzór nad poziomem i procedurą przygotowywania prac dyplomowych oraz bardziej aktywny udział studentów w procesie ewaluacji kadry dydaktycznej.

Część IV. Nauczyciele akademicki.

1. Ocena rozwoju kadry i prowadzonej w jednostce polityki kadrowej.

Liczba nauczycieli akademickich jednostki:

Tabela nr 3.

Tytuł lub stopień naukowy albo tytuł zawodowy	Razem	Liczba nauczycieli akademickich, dla których uczelnia stanowi			
		Podstawowe miejsce pracy*		Dodatkowe miejsce pracy*	
		Mianowanie	Umowa o pracę	Umowa o pracę	
				W pełnym wymiarze czasu pracy	W niepełnym wymiarze czasu pracy
Profesor	6	-	4 (0)	2 (0)	0
Doktor habilitowany	18	-	14 (7)	4 (0)	0
Doktor	27	-	22 (8)	4 (0)	1
Pozostali	20	-	20	0	0
Razem	71	-	60 (15)	10 (0)	1

* w nawiasie należy podać dane dotyczące nauczycieli akademickich zaliczonych przez Zespół do minimum kadrowego

Wnioski:

W ramach Wydziału Nauk Społecznych i Dziennikarstwa jest zatrudnionych 71 nauczycieli akademickich w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym 6 profesorów tytularnych, 18 ze stopniem naukowym doktora habilitowanego, 26 ze stopniem naukowym doktora oraz 20 magistrów. Dla 60 nauczycieli akademickich pracujących w jednostce Uczelnia jest podstawowym miejscem pracy.

Liczba stopni i tytułów naukowych uzyskanych przez pracowników jednostki w ostatnich pięciu latach, z wyodrębnieniem stopni i tytułów naukowych uzyskanych przez pracowników prowadzących zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku.

Tabela nr 4.

Rok	Doktoraty	Habilitacje	Tytuły profesora
2005	1 (0)	0 (0)	0 (0)
2006	1 (1)	0 (0)	0 (0)
2007	0 (0)	0 (0)	1(0)
2008	4 (2)	0 (0)	1 (1)
2009	1 (0)	0 (0)	0 (0)
Razem	7 (3)	0 (0)	2 (1)

Wnioski:

Z przedstawionych danych wynika, iż spośród pracowników naukowych którzy prowadzą zajęcia na ocenianym kierunku studiów 1 osoba uzyskała tytuł naukowy profesora i 3 osoby uzyskały stopień naukowy doktora.

Załącznik Nr 5 – Wykaz nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe.

2. Ocena wymagań dotyczących minimum kadrowego ocenianego kierunku:

- formalno-prawnych

W teczках osobowych znajdują się dokumenty pozwalające na uznanie deklarowanych tytułów i stopni naukowych.

Do minimum kadrowego wliczani są nauczyciele akademicki zatrudnieni w uczelni na podstawie mianowania albo umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, nie krócej niż od początku roku akademickiego (§ 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz.U. Nr 144 poz. 1048, z późn. zm.).

Dla wszystkich nauczycieli akademickich wliczonych do minimum kadrowego na bieżący rok akademicki zaplanowano osobiście prowadzone na kierunku studiów i poziomie kształcenia zajęcia dydaktyczne w wymiarze przewidzianym przepisami (§ 8 ust. 3 ww. rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego).

Oświadczenia o wyrażeniu zgody na wliczenie do minimum kadrowego pozwoliły na stwierdzenie, że spełnione są warunki art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.).

- merytorycznych,

oraz

- sformułowanie jednoznacznego wniosku dotyczącego spełnienia wymagań w zakresie minimum kadrowego

W roku akademickim 2009/2010 oceniana Uczelnia zgłosiła do minimum kadrowego na obu poziomach po ośmiu pracowników naukowych – samodzielnych i niesamodzielnych.

Z analizy merytorycznych kwalifikacji powyższych osób, a także ich dotychczasowego dorobku naukowego wynika, że **rysuje się sytuacja wyraźnego niedostatku kadry naukowo-dydaktycznej w grupie samodzielnych pracowników naukowych**, wysoce niekorzystna w zakresie zapewnienia ocenianej Uczelni przedłużenia prawa do prowadzenia studiów II stopnia (magisterskich). **Zaledwie trzy osoby z tego grona mogą być uznane za mieszczące się ze swoimi kwalifikacjami w minimum kadrowym w zakresie ocenianego kierunku.** Jedna z osób w tej grupie nie może być w ogóle klasyfikowana jako wchodząca do minimum w grupie pracowników samodzielnych za sprawą braków formalnych. Cztery inne osoby dysponują dorobkiem związanym z ocenianym kierunkiem. Oznacza to, że do wypełnienia minimum **w grupie pracowników samodzielnych brakuje jeszcze dwóch osób** z kwalifikacjami zgodnymi z ocenianym kierunkiem. Znacząco lepiej prezentuje się w tym zakresie sytuacja **w grupie niesamodzielnych pracowników naukowych**, albowiem **wszyscy zgłoszeni w niej do minimum kadrowego mogą zostać doń zaliczeni** (szczegółowa analiza sytuacji w tym zakresie została zamieszczona w **załączniku nr 5**).

3. Ocena spełnienia wymagań dotyczących relacji pomiędzy liczbą nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe a liczbą studentów.

Stosunek liczby nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe do liczby studentów kierunku **spełnia** wymagania § 11 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia. Wynosi on 1:93 przy wymaganym 1:180.

Wniosek:

Proporcja między liczbą nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe a liczbą studentów jest zachowana.

4. Ocena obsady zajęć dydaktycznych, w tym zgodności tematyki prowadzonych zajęć z posiadanym dorobkiem naukowym, a także dostępności nauczycieli akademickich, udziału wykładowców z zagranicy oraz praktyki gospodarczej i społecznej.

Pozytywną ocenę obsady jw. potwierdzają hospitowane zajęcia, prowadzone przez pracowników pomocniczych, których poziom nie budził poważniejszych zastrzeżeń. W

gronie prowadzących są także, dość licznie reprezentowani, przedstawiciele świata mediów. Brakuje natomiast w ofercie dydaktycznej propozycji zajęć oferowanych przez wykładowców z zagranicy.

5. Opinie prezentowane przez nauczycieli akademickich w czasie spotkania z zespołem oceniającym.

Opinie prezentowane przez nauczycieli akademickich DSW we Wrocławiu w czasie spotkania z zespołem oceniającym dotyczyły m.in. takich spraw, jak:

- poziom prac magisterskich i dyplomowych, co do jakości których istnieją dość poważne zastrzeżenia, co stanowi pozostałość po obecności kilku nauczycieli akademickich, którzy z DSW odeszli w atmosferze konfliktu;

- pomoc Uczelni dla pracowników prowadzących badania naukowe i piszących prace dające awans na kolejne stopnie naukowe;

- tworzenie środowiska jednoznacznie związanego z DSW głównie poprzez zatrudnienie na pierwszym etacie;

- budowa profesjonalnej bazy materialnej, wspomagającej proces dydaktyczny (nowe inwestycje, m.in. winda dla osób niepełnosprawnych);

- szersze sięganie po praktyków z zakresu komunikacji społecznej, a następnie ich adoptowanie do świata nauki poprzez awanse (np. doktoraty);

- pełnienie funkcji w niemałym stopniu komplementarnych względem Uniwersytetu Wrocławskiego, zwłaszcza poprzez udostępnianie edukacji osobom spoza Wrocławia, często pochodzących z rodzin niezamożnych;

- budowa atmosfery porozumienia w kontaktach ze studentami poprzez profesjonalne i zaangażowane podejście do dydaktyki.

Akcentowano też atmosferę stabilizacji materialnej, jaką Uczelnia stwarza kadrze dydaktycznej jednak z zaznaczeniem, że dotyczy to przede wszystkim kadry samodzielnej naukowo (dr hab. i profesorów tytularnych).

6. Ocena prowadzonej dokumentacji osobowej nauczycieli akademickich.

Teczki osobowe nauczycieli akademickich spełniają wymagania określone w

rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika (Dz. U. Nr 62, poz. 286 z późn. zm.). We wszystkich teczkach znajdują się dokumenty zgromadzone w związku z ubieganiem się o zatrudnienie, dokumenty dotyczące nawiązania stosunku pracy i przebiegu zatrudnienia. Dokumenty znajdujące się w aktach są ułożone w porządku chronologicznym i ponumerowane. Teczki zawierają pełen wykaz znajdujących się w nim dokumentów.

Kopie dyplomów znajdujące się w teczkach zostały poświadczone za zgodność z oryginałem.

We wszystkich teczkach znajdują się aktualne zaświadczenia o odbytych badaniach lekarskich oraz aktualne zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Umowy o pracę zawierają wymagane prawem elementy.

Uczelnia stosuje własny wzór oświadczenia o wyrażeniu zgody na wliczenie do minimum kadrowego.

Wnioski:

- w teczkach osobowych znajdują się dokumenty pozwalające na uznanie deklarowanych tytułów i stopni naukowych;
- do spełnienia wymogów minimum kadrowego w grupie pracowników samodzielnych brakuje dwóch osób z kwalifikacjami zgodnymi z ocenianym kierunkiem;
- jakość kadry zaliczonej do minimum można uznać za jednoznacznie zgodną z ocenianym kierunkiem w grupie przede wszystkim pracowników niesamodzielnych; osoby zaliczone do minimum w grupie pracowników samodzielnych są także fachowcami, jednak ich dorobek medioznawczy ma niekiedy charakter nabyty;
- stosunek nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe do liczby studentów kierunku jest prawidłowy;
- generalnie obsada zajęć dydaktycznych jest zgodna z dorobkiem osób je prowadzących;
- pozytywny wizerunek Uczelni znajduje częste odzwierciedlenie w opiniach pracowników dydaktycznych.

Część V. Działalność naukowa i współpraca międzynarodowa.

1. Ocena działalności naukowej, ze szczególnym uwzględnieniem badań związanych z ocenianym kierunkiem studiów, a także ich finansowania, uzyskiwanych grantów i systemu wspierania rozwoju własnej kadry. Ocena dorobku wydawniczego i wdrożeniowego. Nagrody za wyniki w pracy naukowej.

Jak wynika z Raportu Samooceny większość badań prowadzonych na WNSiD ma charakter interdyscyplinarny. Odnoszą się zarówno do wymiaru teoretycznego, jak i praktycznego. W latach 2007-2009 zrealizowano 47 projektów badawczych grupowych i 82 indywidualne. Dało to efekt w postaci 16 monografii, 181 rozdziałów w monografiach oraz 95 publikacji w czasopismach recenzowanych. Prowadzona przez Uczelnię działalność naukowo-badawcza ma też bezpośredni związek z dydaktyką prowadzoną na ocenianym kierunku, co potwierdzają dane w Raporcie Samooceny. Wypada zaznaczyć, że Uczelnia posiada własną oficynę wydawniczą, w ramach której publikowane są teksty własnych autorów – pracowników Instytutu, jak również materiały z konferencji bądź tłumaczenia podręczników na język polski. Wachlarz poruszanej tematyki w publikacjach uczelnianej oficyny wydawniczej pokazuje jej dużą aktywność i dbałość o wysoki poziom. W ramach Uczelni lub w powiązaniu z innymi ośrodkami akademickimi Wrocławia, w tym z Instytutem Politologii UWr wspólnie organizowane były konferencje o zasięgu międzynarodowym, jak i krajowym. Raport Samooceny dokumentuje fakt dziewięciu takich konferencji za lata 2007-2009.

Pracownicy uzyskujący stopnie naukowe są nagradzani jednorazowo w sposób finansowy za te osiągnięcia. Należy ocenić takie działanie ze strony Władz Uczelni jako wysoce pozytywne.

2. Ocena studenckiego ruchu naukowego, w tym działalności kół naukowych oraz udziału studentów w badaniach naukowych.

Studenci „dziennikarstwa i komunikacji społecznej” mają możliwość realizowania swoich pasji w kilku kołach naukowych i kołach zainteresowań działających w Instytucie oraz mających charakter ogólnowidzialowy. Aktywnością wyróżnia się Antropologiczne Koło Naukowe „Interpretatornia”, które prowadzi swoją, stale aktualizowaną stronę internetową (www.interpretatornia.org) oraz realizuje projekty „antropologiczne inspiracje” (cykl seminariów); „Miasto – inwersja percepcji” (zbieranie i interpretacja materiału fotograficznego dotyczącego sztuki). Aktywność pozostałych kół polega na organizowaniu

spotkań i dyskusji, często o charakterze wewnętrznym („Dialogi krytyczne. Koło spotkań filozoficznych”, Koło Naukowe Dziennikarstwa Sportowego, Koło Naukowe Filozofii „Mega Mózg”, Koło Naukowe Dziennikarstwa Muzycznego, Koło Public Relations oraz kreacji wizerunku publicznego i medialnego, Koło Naukowe Stosunków Międzynarodowych „ParadygmaT”).

Działalność w kołach naukowych spotyka się ze wsparciem naukowym ze strony kadry. Widoczny jest deficyt w realizowaniu szerokich projektów, które wymagają między innymi pozyskiwania dodatkowych środków finansowych. Jednakże przykład koła „Interpretatoria” dowodzi, że Uczelnia jest w stanie wesprzeć inicjatywy naukowe studentów, także finansowo.

Załącznik Nr 6 – Działalność naukowa jednostki (brak załącznika)

3. Ocena współpracy międzynarodowej, w tym wymiany studentów i kadry naukowo-dydaktycznej.

Na spotkaniu inauguracyjnym prace zespołu oceniającego w dniu 28 marca br. rektor DSW prof. DSW dr hab. Robert Kwaśnica stwierdził, że „uczelnia, którą kieruje jest bardziej znana w Nowym Yorku niż we Wrocławiu”. Niemniej jednak w przedłożonej do oceny dokumentacji dotyczącej współpracy międzynarodowej w/w słowa nie znajdują formalnego potwierdzenia w postaci umowy o współpracy z uczelnią amerykańską. W świetle zebranych informacji wizytowana Uczelnia w ramach ocenianego kierunku nie posiada podpisanej umowy z uczelnią zagraniczną dotyczącej wspólnych badań bądź wymiany kadry naukowej pomiędzy DSW a placówką zagraniczną.

Ma natomiast miejsce współpraca oparta na kontaktach własnych członków zespołu naukowo-dydaktycznego Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej DSW z partnerami zagranicznymi, co należy odnotować jako wysoce pozytywny przejaw aktywności naukowej kadry (zobacz załącznik nr 7).

W ramach kierunku Dziennikarstwo i Komunikacja Społeczna od roku 2006 studenci wyjeżdżają w ramach programu ERASMUS do następujących ośrodków akademickich:

- Universite de Vincennes-Saint Denis, Paris VIII , Francja,
- Aristotle University of Thessaloniki , Grecja,
- Universidad de Valencia, Hiszpania,

- Technische Universität w Dreźnie, Niemcy,
- Universitet Bergen, Norwegia,
- Bradford and Ilkley Community College, Wielka Brytania.

W latach 2006-2009 ich poziom był następujący:

- w roku akad. 2006/7 - 11 studentów,
- w roku akad. 2007/8 - 10 studentów,
- w roku akad. 2008/9 - 7 studentów.

Załącznik Nr 7 – Wykaz tematów prac naukowych i dydaktycznych realizowanych wspólnie z ośrodkami zagranicznymi.

Wniosek:

Analiza działalności naukowej jednostki Uczelni, jej współpracy międzynarodowej – głównie w postaci kontaktów własnych jej pracowników, a także liczby wyjeżdżających studentów w ramach programu ERASMUS pokazuje, że istnieje tu duży obszar do wykorzystania. Stan obecny stwarza przesłanki ku pogłębieniu działań w tym kierunku.

Część VI. Baza dydaktyczna.

1. Ocena dostosowania bazy dydaktycznej, w tym sal wykładowych, pracowni i laboratoriów oraz ich wyposażenia, dostępu do komputerów i Internetu, zasobów bibliotecznych do potrzeb naukowych i dydaktycznych ocenianego kierunku, a także dostosowania bazy do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Oglądane sale wykładowe i ćwiczeniowe są przestronne i zaopatrzone w sprzęt multimedialny, z którego regularnie korzystają prowadzący zajęcia. W ostatnich trzech latach na rozbudowę laboratoriów komputerowych wydano blisko 65 tys. złotych, co skutkuje m.in. rosnącą liczbą stanowisk komputerowych. Uczelnia nie zamieściła jednak w tej kwestii dokładnych danych w Raporcie Samooceny. Należy stwierdzić, że wbrew temu, co utrzymuje DSW w tymże Raporcie, stopień dostosowania jej bazy dydaktycznej do potrzeb studentów (zwłaszcza niepełnosprawnych) budzi pewne zastrzeżenia. Dotyczy to zwłaszcza budynku stanowiącego siedzibę Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej. Obiekt ten wyraźnie niedoinwestowany, dość radykalnie różni się swoją jakością od sąsiadującego z nim, nowoczesnego budynku gdzie prowadzone są zajęcia dla innych kierunków studiów (zwłaszcza pedagogiki) studio radiowe i małe studio telewizyjne reprezentują tylko minimalny standard jakościowy, obowiązujący we współczesnych mediach. Natomiast dobre wrażenie robi biblioteka uczelniana, stosunkowo dobrze zaopatrzona w pozycje związane tematycznie z dziennikarstwem i komunikacją społeczną, w tym także liczne prace obcojęzyczne. Biblioteka zapewnia dostęp do międzynarodowych bazy danych: EBSCO, MEOS i archiwum gazet ogólnopolskich i lokalnych.

2. Opinia studentów na temat obiektów dydaktycznych, socjalnych i sportowych, w tym ich wyposażenia.

Studenci studiujący na specjalności dziennikarstwie muzycznym chwalili wyposażenie studio. Z drugiej strony wśród minusów wymieniony został brak studia fotograficznego. Wśród wad zwraca uwagę mała liczba miejsc, gdzie student mógłby spędzić czas podczas przerw i ciasne korytarze. Podczas spotkania ze studentami padła sugestia, że na terenie Uczelni powinno być więcej ławek. Studenci studiów niestacjonarnych zwracali uwagę na zbyt mały parking.

Jak to już wynika z w/w oceny bazy dydaktycznej budynek na ul. Strzegomskiej 47 nie jest dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych w żadnym stopniu. Studenci dziennikarstwa potwierdzili, że istotnym wyjątkiem jest tu biblioteka wyposażona w liczne

pomoce naukowe dostosowane do różnych rodzajów niepełnosprawności. Zostały one zakupione w ramach projektu finansowanego ze środków Unii Europejskiej „Akcja integracja”.

Wniosek:

Praktycznie główną słabością bazy dydaktycznej Uczelni jest fakt niedostosowania budynku przy ul. Strzegomskiej 47 do potrzeb osób niepełnosprawnych. Za absolutnie niezbędne uznać należy przystosowanie budynku do potrzeb kilku studentów niepełnosprawnych, pobierających w DSW naukę na kierunku „dziennikarstwo i komunikacja społeczna”. Chodzi tu zwłaszcza o budowę windy osobowej, ułatwiającej komunikację pomiędzy poszczególnymi piętrami oraz o zwiększenie liczby pomieszczeń sanitarnych (toalet).

Część VII. Sprawy studenckie.

1. Ocena spraw studenckich, w tym działalności samorządu i organizacji studenckich oraz współpracy z władzami uczelni.

Podczas wizytacji doszło do spotkania z Radą Samorządu Studenckiego DSW. Rada składa się z pięciu stałych członków wybranych podczas spotkania wyborczego na dwuletnią kadencję. Oficjalnie jako członkowie władz Samorządu wymieniane są także dwie inne osoby, które aktywnie uczestniczą w pracach samorządu.

Bolączką samorządu studenckiego DSW jest bardzo niska frekwencja w wyborach samorządowych. W ostatnich wyborach do samorządu głosowało 25 studentów DSW. Obwieszenie o wyborach było dobrze widoczne, co potwierdzili studenci. Widoczna jest potrzeba większej aktywności samorządu w zakresie informowania studentów o roli samorządu jako przedstawiciela interesów wszystkich studentów uczelni. Jest to potrzebne szczególnie w kontekście komunikacji na linii studenci-uczelnia, gdyż studenci nie zwracają się ze swoimi problemami do samorządu lecz próbują sami je rozwiązywać, nie zawsze skutecznie.

Przedstawiciele samorządu studenckiego zwrócili uwagę na problemy związane z przepisami regulaminu samorządu studenckiego, które miały nie przystawać do rzeczywistości. Regulamin faktycznie jest niedostosowany do obecnie panującego porządku prawnego. Został uchwalony przed wejściem w życie Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym oraz przed zmianą nazwy uczelni. W związku z tym konieczna jest jego szybka nowelizacja. Najważniejsze uwagi do Regulaminu przedstawione są w Załączniku nr 2.

Wymóg ustawowy (art. 61 ust. 3 Ustawy) mówiący o minimum 20-procentowym uczestnictwie studentów i doktorantów w Senacie nie jest spełniony. Aby wymóg został spełniony, do składu musi zostać dobranych dwóch przedstawicieli studentów. W przypadku Rady Wydziału wymóg ustawowy także nie jest spełniony. Aby był spełniony do składu musi zostać dobranych trzech przedstawicieli studentów.

Zastrzeżeń nie budzi kwestia przedstawicielstwa studentów w komisjach dyscyplinarnych dla studentów i nauczycieli akademickich.

Samorząd opiniuje plany studiów, nie opiniuje natomiast programów nauczania, co jest niezgodne z przepisami Ustawy (Art. 68 ust. 1). Samorząd opiniuje też opłaty za studia dla poszczególnych roczników.

Samorząd nie bierze udziału w żadnym aspekcie procesu ankietyzacji nauczycieli akademickich. Nie uczestniczy w projektowaniu ankiet, w ich dystrybucji. Przede wszystkim

nie ma dostępu do opracowanych wyników. Samorząd studentów podczas spotkania wyraził wolę dostępu do opracowanych wyników ankiet.

Członkowie samorządu mimo wszystko czują się poważnie traktowani przez Władze. Świadczyć ma o tym między innymi fakt, że jego członkowie zostali zaproszeni do zapoznania się z raportem samooceny.

Uczelnia zgodnie z art. 202 ust. 8 zapewnia środki materialne niezbędne do funkcjonowania organów samorządu studenckiego. Samorząd posiada budżet w wysokości 60 000 PLN, co wystarcza do realizacji podstawowych celów samorządu, ma także własne biuro oraz dostęp do niezbędnego sprzętu. Uczelnia umożliwia też uczestnictwo przedstawicieli samorządu w wydarzeniach organizowanych przez Parlament Studentów RP lub będących pod jego patronatem.

Jako główne plusy studiowania na uczelni, przedstawiciele studentów wskazali wsparcie ze strony kadry, działalność biura karier i wsparcie dla osób niepełnosprawnych w postaci przystosowania budynków i pomocy naukowych do ich potrzeb oraz życzliwości ze strony kadry. Jako minusy podane zostały: zbyt mała liczba egzemplarzy podręczników wiodących dostępnych w bibliotece, brak Internetu bezprzewodowego i wysokie czesne.

2. Ocena systemu opieki materialnej i socjalnej oferowanej studentom wizytowanej jednostki.

System pomocy materialnej opiera się na Regulaminie ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla studentów DSW, wprowadzony zarządzeniem nr 5/2010 Rektora DSW z dnia 18 lutego 2010 r. Regulamin jest ogólnie dostępny i zawieszony na tablicy informacyjnej w budynku Wydziału.

Decyzje w zakresie stypendiów podejmowane są przez Wydziałową Komisję Stypendialną. Jej skład jest zgodny z przepisami Ustawy. Protokoły nie budzą zastrzeżeń. Decyzje Wydziałowej Komisji Stypendialnej oraz Odwoławczej Komisji Stypendialnej są zgodne z KPA. Przepisy Regulaminu w zakresie sposobu informowania o decyzjach Komisji budzą zastrzeżenia, które opisane są w Załączniku nr 2.

Stypendia socjalne w dniu wizytacji otrzymywało na Wydziale 135 studentów. Te same osoby otrzymują też stypendium na wyżywienie. Ich wysokość jest zróżnicowana.

Aby otrzymać stypendium mieszkaniowe należy przedstawić umowę najmu oraz być zameldowanym na pobyt czasowy we Wrocławiu. W Ustawie brak jest podstaw do stosowania tak rygorystycznych kryteriów przyznawania stypendium mieszkaniowego. DSW

nie posiada obecnie domów studenckich. Na ich brak zwracali uwagę studenci studiów stacjonarnych. Przyjezdni studenci korzystają w związku z tym ze stancji bądź wynajmują wspólnie z innymi studentami mieszkanie.

Stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych przyznano 41 osobom.

Stypendia za wyniki w nauce przyznawane są na podstawie złożonych wniosków. W dniu wizytacji stypendium pobierało 364 studentów Wydziału. Jego wysokość jest zróżnicowana w zależności od kierunku, formy studiów, specjalności oraz średniej ocen. Z dotacji na Fundusz Pomocy Materialnej przyznawane są dodatki do stypendium naukowego przyznawane na podstawie niezgodnego z Ustawą przepisu Regulaminu (wyjaśnienie w załączniku nr 2).

Stypendium za wyniki w sporcie otrzymuje pięciu studentów Wydziału.

Źle oceniony przez studentów został barek - jako drogi oraz serwujący niesmaczne posiłki.

3. Opinie studentów prezentowane w czasie spotkania z zespołem oceniającym.

Podczas wizytacji na dziennikarstwie i komunikacji społecznej, odbyły się dwa spotkania ze studentami studiów niestacjonarnych (obecni studenci I i II roku I stopnia) oraz stacjonarnych (wszystkie roczniki studiujące na I stopniu). Liczba studentów pochodzących z Wrocławia oraz innych miejscowości Województwa Dolnośląskiego jest porównywalna. Nieco mniej jest studentów z innych województw. Zdecydowana większość chce kontynuować studia na II stopniu na dziennikarstwie. Przeważały osoby, które chciały kontynuować ten sam kierunek w DSW.

Studenci zwracali bardzo mocno uwagę na brak bezprzewodowej sieci internetowej, uznając to za największy minus studiowania dziennikarstwa w DSW. Doskwiera, zwłaszcza studiującym na specjalności media cyfrowe, brak nowoczesnego oprogramowania oraz licencji do oprogramowania dla studentów, przez co nie mogą rozwijać swoich umiejętności związanych z kierunkiem studiów.

Studenci pozytywnie oceniają kadrę. Wymienili przy tym także negatywne przykłady. Bardzo dobre recenzje zdobyła – nauczycielka języka francuskiego. Studenci poza wspomnianym chlubnym wyjątkiem, źle oceniali poziom lektoratów z języków obcych. Studenci studiów stacjonarnych mają co prawda możliwość wyboru pomiędzy lektoratami z sześciu języków, natomiast studenci studiów niestacjonarnych mogą uczyć się tylko języka angielskiego.

Studenci zgodnie stwierdzili, że Uczelnia nie oferuje żadnych przedmiotów do wyboru. Część studentów, głównie dziennikarstwa muzycznego, jako duży plus wymieniło duży nacisk na praktykę podczas zajęć. Pojawiły się też jednak głosy, że za dużo jest przedmiotów „niepotrzebnych”, zorientowanych tylko i wyłącznie na teorię, a także przedmiotów ogólnych dotyczących dziennikarstwa, a zbyt mało specjalizacyjnych.

Harmonogram zajęć nie budzi żadnych zastrzeżeń. Uczelnia bierze pod uwagę przede wszystkim wygodę studentów. Dlatego w siatce zajęć nie ma okienek, wolne są też piątki. Niektórzy studenci sugerowali wręcz, że jedno okienko powinno jednak być po to, by móc zjeść obiad.

Z dużą krytyką spotkało się wysokie czesne. Studenci narzekali na bardzo niskie kwoty stypendium za wyniki w nauce, skarżyli się też na „niepojęte” zasady przyznawania stypendiów.

Wśród największych wad studiów na dziennikarstwie w DSW, studenci wymienili zbyt wysokie czesne, zbyt niskie stypendia, brak akademików, brak sieci bezprzewodowej. Jako plusy studenci wymienili dobry kontakt z kadrą, dobry dostęp do literatury, miłą atmosferę.

Pozostałe opinie uzyskane podczas spotkania przedstawione są w innych częściach raportu.

Wnioski:

- **Regulamin Samorządu Studentów wymaga aktualizacji zgodnie z uwagami wymienionymi w załączniku nr 2**
- **reprezentacja studentów nie stanowi 20% składu organu, co jest niezgodnie z art. 61 ust. 2 Ustawy**
- **programy nauczania nie są przedkładane samorządowi studentów do zaopiniowania, co jest niezgodnie z art. 68 ust. 1 Ustawy**
- **samorząd studentów nie ma zapewnionego udziału w procesie ewaluacji nauczycieli akademickich przez studentów**
- **Uczelnia nie posiada domów studenckich**
- **procedury przyznawania stypendium za wyniki w nauce oraz stypendium mieszkaniowego wymagają zweryfikowania pod kątem zgodności z Ustawą**
- **należy zweryfikować zasady funkcjonowania punktu gastronomicznego w budynku przy ul. Strzegomskiej 47 pod kątem cen i jakości serwowanych posiłków**
- **oferta lektoratów języków obcych dla studentów niestacjonarnych jest zbyt uboga**
- **studenci nie mają żadnych przedmiotów do wyboru.**

Część VIII. Dokumentacja toku studiów.

Ocena zgodności prowadzonej w uczelni dokumentacji toku studiów, w tym albumu studentów, księgi dyplomów, teczek osobowych studentów i absolwentów, kart okresowych osiągnięć studenta i indeksów, wydawanych dyplomów i suplementów z przepisami prawa.

Album studenta i księga dyplomów są prowadzone w formie papierowej i elektronicznej, centralnie dla całej Uczelni zgodnie z § 9 oraz § 11 ust. 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2006 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów (Dz. U. Nr 224, poz. 1634). Numer albumu przypisany jest studentowi na wszystkich kierunkach i poziomach studiów realizowanych przez studenta w Uczelni. Numer albumu studenta odpowiada numerowi wpisanemu w indeksie studenta i w legitymacji studenckiej.

Protokoły zaliczenia przedmiotu są prowadzone zgodnie z § 10 ww. rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Analiza losowo wybranych teczek studentów oraz osób skreślonych z listy studentów, wykazała, iż są one prowadzone poprawnie i zawierają wymagane dokumenty, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2006 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów.

Stwierdzono, że spośród decyzji wydawanych w indywidualnych sprawach studenckich wszystkie wyczerpują wymaganą przepisami formę.

Oglądowi poddano losowo wybrane indeksy i karty okresowych osiągnięć studenta. Nie stwierdzono w nich poważnych uchybień. Rejestr wydawanych indeksów i legitymacji jest prowadzony w formie elektronicznej. Wpisy są sporządzane zgodnie z § 8 ww. rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Oglądowi poddano losowo wybrane dyplomy i suplementy oraz dokumenty związane z procesem dyplomowania. Dyplomy sporządza się poprawnie, w wymaganym przepisami terminie trzydziestu dni od dnia złożenia egzaminu dyplomowego. Protokoły egzaminu dyplomowego są prowadzone prawidłowo, stosownie do § 11 ust. 2 rozporządzenia w sprawie dokumentacji przebiegu studiów. Nie stwierdzono uchybień w pozostałej dokumentacji związanej z procesem dyplomowania.

Wniosek:

Analiza dokumentacji toku studiów pozwoliła na stwierdzenie, iż jest ona prowadzona w sposób prawidłowy. Nieliczne, stwierdzone niedociągnięcia nie wpływają na ogólną pozytywną ocenę tego aspektu działalności Uczelni.

Część IX. Podsumowanie.

1. Ocena spełnienia standardów jakości kształcenia.

Tabela nr 5.

Część raportu	Nazwa standardu	Ocena spełnienia standardów				
		wyróżniająco	w pełni	znacząco	częściowo	niedostatecznie
Cz. II	Struktura kwalifikacji absolwenta		X			
Cz. II	Plany studiów i programy nauczania		X			
Cz. IV	Kadra naukowo-dydaktyczna			X		
Cz. II	Efekty kształcenia				X	
Cz. V	Badania naukowe		X			
Cz. III	Wewnętrzny system zapewnienia jakości			X		
Cz. VI	Baza dydaktyczna			X		
Cz. I, VII	Sprawy studenckie				X	
Cz. I, IV, VII	Kultura prawna uczelni i jednostki			X		
Cz. I, II, III	Kontakty z otoczeniem		X			
Cz. II, V	Poziom umiędzynarodowienia			X		

2. Ocena perspektyw utrzymania i rozwoju kształcenia na ocenianym kierunku w wizytowanej jednostce (uzasadnienie powinno nawiązywać do uwag zawartych w treści raportu) oraz ewentualne zalecenia.

Ocena merytoryczna procesu kształcenia w Dolnośląskiej Szkole Wyższej we Wrocławiu wg stanu na koniec marca 2010 r. nie jest jednoznaczna. Analiza dokonana pod kątem jakości kształcenia z jednej strony ukazuje mocne atuty kształcenia na kierunku „dziennikarstwo i komunikacja społeczna”, na które składają się: liczne specjalności, rozbudowana oferta kształcenia, wyjazdy studentów w ramach programu ERASMUS, dobrze wyposażona w literaturę fachową z zakresu dziennikarstwa i komunikacji społecznej biblioteka, kadra naukowa związana z Uczelnią poprzez zatrudnienie na pierwszym etacie.

Jednak z drugiej strony w toku wizytacji i analizy zebranych danych i informacji ujawniły się także nieprawidłowości i odstępstwa, bezpośrednio naruszające jakość kształcenia. Należy tu wymienić: nieuprawnioną monopolizację seminariów licencjackich i magisterskich przez kilka osób, niekompletne dane zawarte w Raporcie Samooceny, zmierzające do ukrycia nieprawidłowości, które wystąpiły w procesie kształcenia na ocenianym kierunku w ostatnich latach, masowy odpływ studentów z Uczelni w konsekwencji zaistniałej sytuacji kryzysowej, niski poziom merytoryczny i metodologiczny prac dyplomowych.

Wydaje się, że najbardziej trafną oceną zamykającą przedłożony raport z wizytacji zespołu oceniającego jest stwierdzenie, że uprawnienia do prowadzenia studiów magisterskich w ramach ocenianego kierunku - w świetle dokonanych ustaleń – zostały przyznane w/w Uczelni nieco na wyrost. DSW nie poradziła sobie w sposób całościowy i skuteczny z kształceniem na poziomie studiów drugiego stopnia, czego wyrazem stało się zbyt wiele naruszeń w tym zakresie szczegółowo przedstawionych w treści niniejszego raportu. Dlatego Uczelnię czeka konieczność podjęcia szeregu działań naprawczych sugerowanych w kilku miejscach tegoż raportu.

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego PKA Władze DSW we Wrocławiu odniosły się do sformułowanych w raporcie uwag przedstawiając dodatkowe informacje, wyjaśnienia i stosowne dokumenty, które uzasadniają zmianę oceny odnoszącej się do:

Tabela nr 6.

Nazwa standardu	Ocena spełnienia standardu po odpowiedzi uczelni na raport				
	wyróżniająco	w pełni	znaczaco	częściowo	niedostatecznie
Efekty kształcenia			X		
Sprawy studenckie			X		

Przewodniczący Zespołu Oceniającego PKA
Dr hab. Wawrzyniec Konarski
Członek PKA